

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Novák József:

A KEGYELEM TANÍTVÁNYAI

"Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra tanít minket..." (Titus 2,11f)

A protestáns reformáció gazdag hagyatékából mi a hívő szívéhez legközelebb állóra emlékezzünk most, az un. "kegyelem-tanára." Luther Márton üdvösséget keresett. A vallása keresővé tette, de amíg a kinyilatkoztatás világosságába nem került, hogy rácsodálkozzék és fogadja Isten "minden embernek" kínált kegyelmét, addig érdemeket osztogató egyháza legérdemtelenebb, legörömtelenebb és talán legmegfélemlítettebb szolgálaként élt. Mint életrajzából olvassuk, ez a

Titus 2. rész

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme * minden embernek, +

* Ján. 3,16. + 1 Tim. 2,4.

12. Amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon:

13. Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusnak * dicsősége megjelenését;

* Fil. 3,20.

14. Aki önmagát adta mi értünk, hogy megváltson minket * minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.

* Gal. 1,4.

15. Ezeket szóljad, és ints és feddj teljes méltósággal; senki téged meg ne vessen.

kegyelmet kereső ember, valóságos poklokat járt. A reformáció maradáno vívmánya tehát, hogy a kereső embert visszavezette az Igéhez, abban a Jézus Krisztusban kegyelmét kínáló megigazító Istenhez.

A krétai hívők előbb Pál apostoltól, most Titusztól hallottak erről a kegyelemről, ami lám, nekik, a pogányoknak is "megjelent" (a magyar szó is érzékelteti az élményszerűségét annak, amikor Isten ajándékait felfedezi az ember a prédikációban /1:3/; és a prédikált Üdvözítőben /2:11,13/).

A Tituszhoz írt levél fő mondanivalója, hogy a mindenkinek megjelent üdvözítő kegyelem több egy felvillanó élménynél, mégha a legemlékezetesebb pillanatával ajándékozott is meg minket az életnek, mert ennek a kegyelemnek folyamatosan munkálkodnia kell bennünk; tanító, nevelő, vagyis változtató hatással van a hívőre. A mindenkinek megjelent üdvözítő kegyelem az üdvösség lehetőségét kínálja, míg elfogadásának bizonyítéka és következménye a tanításával gazdagított élet. Az újjászületett ember tehát a kegyelem tanítványa. "Megjelent... minden embernek, és arra tanít minket..."

A kegyelemnek ezt a munkálkodását két "jelenés" keretében látja Pál apostol. Megváltónk helyettesítő áldozata az első (11.v.). "Nincsen másban üdvösség," vagyis Ádámától az időben utolsóig, Jézus Krisztus érdemében lehet üdvössége az embernek, minden embernek. A második, a "mi megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenése" lesz, amire a kegyelem által tanítottak várnak (13.v.).

Nézzük hát, hogy mit is tanít nekünk Isten üdvözítő kegyelme! Hadd fogalmazzak pontosabban: Miben nyilvánul

meg, hogy Isten mindenkinek felkínált kegyelmét elfogadtam, azaz Jézus Krisztusé lettem?

Az apostol a választ erre a nagyon fontos kérdésre a negatívval kezdi, és ezzel máris jelzi, hogy Isten kegyelme bűnösök életében munkálkodik, akik újjászületésük után is segítségre szorulnak a bűnnel vívott harcban. Azt is látnunk kell, hogy a kegyelemnek ez az első hatása feltétele minden más, pozitív eredménynek. Mi ez a hatás? "Arra nevel minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat..." (12). Megtanít sok másra is a kegyelem, például hogy józanul, igazságosan és kegyesen éljünk, de amire folytonosan visszatér, ami konstans hatása lesz a tanítványok életén az az emlékeztetés, mindig szükséges tanácsok, elengethetetlenül fontos útmutatók életfogytig tartó harcunkhoz a hitetlenséggel és a világi kívánságokkal. Annyira szerves rész ez a "kegyelem tananyagában," hogy minden másnak az alapja kimondatlanul is. Olyasmint, mint a közlekedésben az az alapszabály (a világ fejlettebb országaiban legalábbis; a januári Bap-

folytatás a 4. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8.

Molnár Balázs lp. köszöntése

A lelkipásztorok megbecsüléséről

Október - Reformáció

Dr. Udvarnoki Bélánéra emlékezzünk

Gyülekezeti hírek:

Chicago, Detroit, Torontó

A 100 év legfontosabb állomásai

Rámai Táborzáró Konferencia

A megtartó kegyelem (3)

Alapítva 1908-ban

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoc St. SOUTHGATE, MI 48195Periodicals Postage Paid and Entered at
Wyandotte, MI 48192Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.comKéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulesár Sándor és Szabó IstvánOur address on the internet:
<http://members.aol.com/evhírnok>
E-mail address: evhírnok@aol.com**SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS**

\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoc St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107

**SZÖVETSÉGI VEZETŐK
CÍMTÁRA**

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd. Lincoln Park MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

ENDRE DÉNES
1230 Mace Ave. BRONX, NY 10469
Tel.: (718)882-4026

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-7727

Bethesda Otthon:

2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195**A SZERKESZTŐ ROVATA**

OKTÓBER - a reformáció emléknapi zárja ezt a hónapot. Bizonyára minden gyülekezetünkben megemlékezünk arról a megújulási folyamatról, amelyik - jóllehet megosztotta az egyházat - Krisztus követőinek új utat, új formákat, keretet biztosított. Vezércikkünk a reformáció legnagyobb fölismerésének: a megjelent, az ingyen, az elfogadható kegyelemnek a következményei tárja elénk, Pál gondolatmenetét követve. Az átélte, megnyert kegyelemnek következményei vannak. Kell, hogy legyenek. Mai gyülekezeti életünkben is látható, fölismerhető következményei.

"*Lelkipásztor elismerési hónap*" is az október. Mi csak egy néhány éve vettünk tudomást erről az - amerikai gyülekezetekben legalábbis - eléggé elterjedt gyakorlatról. Vagyis arról, hogy a gyülekezetek "észreveszik, elismerik" a közöttük munkálkodó pásztor. Mi, magyarok is föltehetőleg úgy vagyunk, mint mindenki más: elég széles skálán mozog a lelkipásztorunk iránti magatartásunk - egyénileg is, közösségre is. Szeretjük őket, megbecsüljük őket, ugyanakkor irreális elvárásaink is vannak, a saját, vagy a gyülekezet szolgálatait véljük őket stb. Lapunk egyik rendszeres támogatója ebben az évben is eljuttatott hozzánk egy ezzel kapcsolatos cikket, melyet ezúttal angolul közlünk, a 9. oldalon. Hasznos lenne, ha a gyülekezeteink és lelkipásztoraink kapcsolata először is igeszerű lenne, azután pedig egyre jobban elmélyülő szereteten alapulna. Sőt, szükséges is lenne, hiszen tapasztaltuk már sokszor, hogy ha nem így van, akkor annak nemcsak a pásztor és nemcsak a gyülekezet, hanem a misszió, küldetésünk is kárát látja.

A *Halloween* nevű, egyre nagyobb népszerűsége kapó "ünnep" elmarasztalására nem jutott ezúttal hely (s nem futott be ezzel kapcsolatos használható írás). Remélem azonban, hogy olvasóink egyre világosabban látják ennek - a kereskedelmi haszon lábain gyorsan terjedő "ünnepnek" a démonikus jellegét, s tudatosan ellene állnak. Nekünk semmi közünk sincsen semmihez, ami ehhez a naphoz kapcsolódik.

Olvasóink közül többen is írtak a szerkesztőnek arról, hogy *Udvarnoki testvérnő* milyen jelentős szerepet játszott életükben. Sokan szerették és tisztelték őt. Molnár Balázs testvér írása (melyet két részben közlünk) fölleveníti olvasóink előtt az ő életét.

Talán föltűnt olvasóinknak, hogy mostanában gyakran közöltünk cikket *Molnár Balázs* nyugalmazott lelkipásztor testvértől. Legtöbbször másokról ír. Amikor néhány évvel ezelőtt egy ilyen sorozat készítésére kértem, nem szabadkozott, hanem nekifogott, s ahogy egészsége engedte, egymás után leírta személyes emlékeit (egyenlőre) őt egykori, az amerikai magyar baptista misszióban lényeges szolgálatot végzett lelkipásztortól. (Az ötödiket éppen a napokban kaptam meg. *Udvarnoki testvérnőről* írt cikke a hatodik.) De vajon őt ismerjük-e? Felesége írása most az ő életét mutatja be olvasóinknak.

Kovács Géza magyarországi lelkipásztor cikkének 3. részét (A megtartó kegyelem) igazán akkor értjük meg, ha az előző két részt is elolvassuk (az áprilisi és májusi számban).

Keresztrejtvény közlését régóta tervezzük, de nehéz jót, nekünk valót találni. New Yorkból kaptam ezt a mostanit. Ha valaki tud jó keresztrejtvényt készíteni, vegye föl a szerkesztővel a kapcsolatot.

Az *előfizetések* gondozójától, Für Béla lapkezelő testvértől hallom, hogy az utóbbi, levélbeli felhívásra sokan rendezték előfizetési lemaradásukat. Örülök ennek, hiszen előfizetők, olvasók, támogatók, Baráti Köri tagok nélkül nem tudnánk kiadni a lapot. Én is szeretettel buzdítom mindazokat, akik a saját címük első sorában, a nevük fölött lejárt dátumot látnak, hogy rendezzék előfizetési lemaradásukat.

Irodalmi nap. Régi hagyományunknak megfelelően november 2. vasárnapján szeretnénk ha gyülekezeteinkben Irodalmi napot tartanának testvéreink. Ennek keretében sokféle módon szólhatunk az Evangeliumi Hírnökről. Célul tűzhetnénk ki pl. néhány új előfizető "fölfedezését." Lehetőség adódik ilyenkor arra is, hogy célgyűjtést tartsunk irodalmi jellegű kiadásainkra. (Szerk)

NOVEMBER 2. VASÁRNAPJA -- IRODALMI NAPHave you seen our WEB SITE on the Internet lately? <http://members.aol.com/evhírnok>Evangeliumi Hírnök az Interneten - Látta már? <http://members.aol.com/evhírnok>

A 100 éves clevelandi magyar baptista missziómunka fontosabb állomásai

1899 – Megtér Weiss István és felesége, Cseke István, Sivák János és neje, akikből kialakul az első magyar baptista közösség magva a Második Német Baptista gyülekezetben belül.

1903 – Magyar nyelvű istentiszteleteket tartanak a Buckeye Roadon mintegy 12-en.

1905 – Megnyitják az East 75-ben a Magyar Baptista Imaházat, Fábián Mihállyal az élen, majd Végh Mihály veszi át a kb. 30 tagú gyülekezetet.

1906 – Missziómunka indul a nyugati oldalon bizonyágtevással, traktátusok osztogatásával.

1908 – Orosz István új lelkipásztor megszervezi a gyülekezetet (42 taggal).

1909 – Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség (AMBSZ) 2. konferenciája Clevelandban.

1912 – A Holton utcai imaház felavatása.

1915 – Scranton, Pa.-ból Clevelandba megy a Magyar Baptista Teológiai Szeminárium. – Az AMBSZ 8. konferenciája Clevelandban. – A West Side-on Stumpf Lajos a lelkipásztor.

1916 – A West Side-on megnyitják az imaházat.

1917 – Az East 118. utca sarkán felépül az új imaház. – Orosz István mellett Petre Albert helyettes prédikátorként szolgál (1917-1919).

1919 – Petre Albert után meghívták Dauda Vilmost lelkipásztornak a Buckeye Hts.-i Gyülekezetbe. – Stumpf Lajost Matuskovits József követi mint lelkipásztor a West Side-i Gyülekezetben.

1920 – Orosz István a Teológiai Szemináriummal együtt East Orange, N.J.-be költözik. Utódja Bíró Mihály lelkipásztor.

1923 – Az AMBSZ 16. konferenciája a Buckeye Hts.-i Gyülekezetben. – Matuskovits József után Petre Gábort hívják meg prédikátornak.

1926 – Az AMBSZ 19. konferenciája a Holton utcai Gyülekezetben.

1927 – Kish Gyula presbiteriánus lelkész megtérése, bementkezése és utazó evangélizátori szolgálata.

1929 – Az AMBSZ 22. konferenciája a West Side-i Gyülekezetben.

1931 – 20 éves jubileum a Holtoni Gyülekezetben.

1936 – Az AMBSZ 29. konferenciáját tartják a Holton utcai Gyülekezetben. – New Yorkban meghal Orosz István egykori clevelandi lelkipásztor. – Bíró Mihály elköltözik a Holton utcai gyülekezetből.

1937 – A Holtoni Gyülekezet Bíró Mihály után meghívja lelkipásztorul Buday-Gruber Károlyt. – A gyülekezet 25. évfordulóján emlékkönyvet adnak ki. – A West Side-i gyülekezet missziója Huntsburgban.

1941 – Petre Gábor elköltözik a West Side-i Gyülekezetből. Utána rövid ideig Bertalan István és Morask Imre szolgál lelkipásztorként.

1942 – Az AMBSZ 35. konferenciája a Buckeye Hts.-i Gyülekezetben.

1944 – A Holtoni és Buckeye Hts.-i Gyülekezet egyesülése. – Dauda Vilmos szolgálatának 25. évfordulója. – Az Egyesült Gyülekezet 85, a West Side-i Gyülekezet 18 tagja katona. – A Shaker téri imaház megnyitása. – Bertalan István beiktatása a hunstburgi szolgálatba és a gyülekezet önállósulása.

1947 – Az AMBSZ 40. jubileumi konferenciája az Egyesült Gyülekezetben.

1948 – Petre Gábort a West Side-i Gyülekezet lelkipásztorává választják és 1949-ben visszaköltözik Clevelandba. – Mentő Gábor Huntsburgba megy.

1949 – Bretz Emil beiktatása a Shaker téri Gyülekezet lelkipásztori szolgálatába.

1950 – Az AMBSZ 43. konferenciája az Egyesült Gyülekezetben.

1952 – Az AMBSZ 45. konferenciája a Shaker téri Gyülekezetben.

1953 – A Shaker téri Gyülekezet gépkocsit küld Molnár Antal argentinai misszionáriusnak.

1956 – Az AMBSZ 49A. konferenciája a West Side-i Gyülekezetben.

1958 – A West Side-i Gyülekezet 40. évfordulója. – A Bethánia Gyülekezet elindulása. – Az AMBSZ 50. jubileumi konferenciája.

1959 – Orosz Attila a Shaker téri Gyülekezet pásztor.

1960 – Az AMBSZ 52. konferenciája a Shaker téri Gyülekezetben.

1961 – A West Side-i Gyülekezetben Csató Mátyás az új lelkipásztor.

1962 – Az AMBSZ 54. konferenciája a West Side-i Gyülekezetben.

1964 – Az AMBSZ 56. konferenciája a Shaker téri Gyülekezetben.

1965 – A West Side-i Gyülekezet megszűnik.

1971 – A Bethánia Gyülekezet hivatalos bejegyzése. – Haraszi Sándor átveszi a gyülekezet vezetését.

1973 – Gerzsenyi László a Bethánia Gyülekezet új lelkipásztora.

1974 – Orosz Attila halála után Paul H. Kubik veszi át a Shaker téri Gyülekezet vezetését.

1975 – Az AMBSZ 67. konferenciája a Bethánia Gyülekezetben.

1976 – A Shaker téri Gyülekezet megszűnik.

1979 – Gerzsenyi László után Almási Tibor veszi át a Bethánia Gyülekezet lelkipásztori szolgálatát.

1980 – A Bridgeport, Conn.-i konferencián kettéválik az AMBSZ és megalakul az Amerikai Magyar Baptisták Konferenciája. – A Magyar Baptista Teológiai Szeminárium megszervezése.

1981 – A Clevelandi (West Side-i) Magyar Baptista Gyülekezet elindítása.

1982 – Almási Tibor után Almási Mihály kezdi el lelkipásztori szolgálatát a Bethánia Gyülekezetben.

1984 – Az AMBSZ 77. konferenciája a Fairview Baptist Churchben. – A Bethánia Gyülekezet megalakulásának 25. évfordulója. – A clevelandi magyar baptista misszió 85. évfordulója.

1986 – Almási Mihály után Mészáros Kálmán veszi át a Bethánia Gyülekezet lelkipásztori szolgálatát.

1987 – Pintér Zoltán lelkipásztori beiktatása a Clevelandi (West Side-i) Magyar Baptista Gyülekezetben.

1989 – Új imaház vásárlása a Stickney Avenue-n.

1990 – A két szövetség egyesülése az AMBSZ 83. konferenciáján Clevelandban. – Mészáros Kálmán után Fazekas László a Bethánia Gyülekezet vezetője.

1992 – Fazekas László után Zeffer Bélát választják a Bethánia Gyülekezet lelkipásztorává.

1993 – Az AMBSZ 86. konferenciája a Bethánia Gyülekezetben. – A Kegyelem Magyar Baptista Gyülekezet megalakulása Balla Gábor, Fazekas László és László Imre vezetésével.

1996 – A Clevelandi (West Side-i) Magyar Baptista Gyülekezet missziót kezdeményez Sheffield Lake-n.

1997 – Kanadában a Kitchener, Ont. Gyülekezet megalakulása. Lelkipásztor Juhász Tibor.

1999 – A Bethánia Gyülekezet 100 éves jubileuma.

Dr. Gerzsenyi László

*Akik ennél részletesebben is szeretnék megismerni a clevelandi (egyáltalán az amerikai magyar baptista) missziót, vásárolják meg a jubileumra készült könyvet: **Dr. Gerzsenyi László: A clevelandi magyar baptista misszió 100 éve.** Megrendelhető a Bethánia Gyülekezet címen: 4124 Stickney Ave., Cleveland, OH 44109 Tel: 1-216-398-8873 Ara: \$10.00*

A kegyelem tanítványai

folytatás az első oldalról

tista Világtalálkozó után talán még Ausztráliában is bevezetik!), hogy akárhová menjünk is, az út jobb oldalán haladjunk!

Megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat tanulunk meg józanul, igazságosan és kegyesen élni. A hitetlenség istentelenség, a hívőnek is kísértése. Amikor már nem hagyatkozunk úgy Isten segítségére, amikor már nem kérjük ki és várjuk meg a válaszait, amikor az Úrba vetett bizalom helyébe magabiztos döntések és vélemények kerülnek, ez mind istentelenség. Ezt a mások által nem mindig érzékelt, magunkban jelentkező hajlamot fedi fel a kegyelem, és megtanítja az engedelmes tanítványt, hogy folyamatosan vigyázva ellene is álljon ennek a bűnnek.

A *"világi kívánságokkal"* szembeni folyamatos ellenállás a másik feltétele a tanítvány előmenetelének. Nagy kísértésünk, hogy másokról készített "listákat" lobogtassunk, vagy hogy a társadalmat éppen foglalkoztató, és közmegegyezéssel rossznak ítélt jelenségek ellen harcoljunk mi is. Ennél sokkal mélyebbre vezet a kegyelem a tanítványt.

Anélkül, hogy az apostol gondolatmenetét ebben a kérdésben részleteiben kibontanánk, hadd hívjam fel az olvasó figyelmét arra, hogy Pál érzékeli és rendkívül fontosnak tartja hasznos és kegyes jelenlétünket a mában ("...és szentül éljünk a jelenvaló világon" - Károli), de amikor kívánságainknak, vágyainknak célt ad, akkor a Krisztus dicsőséges (Zsid 9,28) megjelenésére irányítja a figyelmünket ("várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését" - 13.v.), vagyis a kegyelem tanító hatásának következményeképpen a krisztusiak kívánságlistájáról lekerül minden ami világi, és helyébe "íródik" az Úr visszajövetelének boldog reménysége. A *"várván,"* ugyanúgy, mint a *"megtagadva"* lelki alapmagatartássá erősödik a kegyelem tanítása alatt.

"Megtagadva" és "várva," megtagadásra és várakozásra nevelve élhetünk csak józanul, igazságosan és kegyesen (szentül). Életszentségről, megszentelődésről csak ott lehet szó, ahol a kegyelem több, mint egy általános amnesztia, amit eltévedt ember-teremtésének felkínál a jószívű Isten. A kegyelem nevelő hatású erő is, amit elfogadtunk, amiben megerősödünk (2Tim 2,1), aminek engedelmeskedünk kell. Csakis így biztosított, hogy a mindenkinek kínált, és általunk megragadott üdvösségben megmaradjunk a "megtartó" (13) Krisztus dicsőséges megjelenéséig.

A reformátorok írásait olvasva meggyőződhet róla bárki, hogy ők így vélekedtek a kegyelemről. Mégis, már Luther és Kálvin életében, de haláluk után sok fronton elkezdődött a kegyelem-tanának az Igétől elvonatkoztatott értelmezése. A végletekbe torkolló két fő irányzat lényegét én úgy fogalmaznám meg, hogy az egyik az ember felelősségét isteníti (sajnos, ez az irányzat a világ baptistáitól elszigetelt, és sok káros hatás alatt tartja még ma is a

magyar baptizmust), míg a másik, az ember lehetőségeit üdvössége kérdésében a felelősségtől teljesen függetleníti. Az idézett igeszakasz gyönyörű illusztrációját adja az ember kegyelem kínálta lehetőségének, de azonnal összekapcsolja azt a kegyelembe fogadott felelősségével is.

A hit által elfogadott kegyelem nevelő hatás is, amiért is lehetséges, hogy "az Isten kegyelme nem hiábavaló bennünk".

Szabó István főtitkár testvér köszöntő szavai a 100 éves jubileumon:

Örömmel és szeretettel köszöntöm a clevelandi jubiláló gyülekezetet! Nagy kiváltság nekünk, akik itt vagyunk, hogy veletek együtt ünnepelhetünk és adhatunk hálát Isten kegyelmes vezérléséért, elődeink hűségéért, áldozatos munkásságáért. Nem maradhatunk azonban a múlt fele fordulva, hanem előre kell tekintenünk és meglátni feladatunkat a jövőre nézve. Elsősorban gyermekeinkért vagyunk felelősök, aztán a magyarokért és minden elvesszettért.

"Lesz jövőnk, mert van hitünk!" - ahogy a közgyűlés egyik igehirdetésében hallottuk is. Ezért Pál apostol szavaival fejezem ki köszöntésem felétek:

"A reménységnek Istene pedig töltson be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővüljétek a reménységben a Szent Lélek ereje által." Róma 15:13.

A kép a Clevelandi Bethánia Gyülekezet imaházában készült, a Közgyűlésen, pontosabban a Férfiszövetség gyűlését követőleg, pénteken délután.

Dan László, torontói lp. köszöntő szavai:

Kedves ünneplő gyülekezet, kedves clevelandi testvéreim!

A 100 éves magyar baptista missziót ünnepelve a magam és a Torontói Gyülekezet nevében a Jelenések 2:10b igével köszöntelek benneteket: *"Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját!"*

A jelenből a jövőbe nézve azt látjuk, hogy rengeteg veszély fenyegeti a hívők közösségét, a gyülekezetet. E veszélyek között a legnagyobb az, ami az Istenbe vetett hűségünket akarja elvenni. Legyünk szilárdak és maradjunk hűségesek Istenhez minden körülmények között. A következő történet arra mutat rá, mi a hűségnek illetve a hűtlenségnek a jutalma:

...a második világháború idején egy hívő csoportot fogtak el a német katonák és hitük miatt lemesztelenítették őket és a szinte kibírhatatlan hidegben a tó jegére terelték a csoportot. Mindannyiuk számára felkínálták a menekülés lehetőségét, ami abban állt, hogy aki megtagadja Istenét, az kiállhat a többiek közül, és a tó partján lévő fűtött házba mehet, ahol meleg étel és ital várja a hitehagyottat.

A hívők csoportjára egy fegyveres őrvigyázott, míg a többi katona a tóparti

házból nézte a szenvedő hívők közösségét. A hívők dacolva a hideggel és kínzó fájdalommal, Istent dicsőítő énekeket énekeltek és fennszóval imádkoztak. Rövid időn belül itt is - ott is eszméletlenül estek össze azok, akik már nem bírták tovább. Mindaddig azonban egyetlen hívő sem tagadta meg megváltó Urát. Ahogyan az idő telt, egyre többen feküdtek már magatehetetlenül a jégén. A következő pillanatban egy addig hívő, megtagadva Urát kilépett a többiek közül és elindult a tóparti ház felé.

A hívők közösségén a fájdalom sóhaja vonult végig. Azonban ami ezután történt, az mindannyiuknak erőt adott a mártír halálhoz. A hívőket őrző fegyveres katona amikor látta a hitehagyottat, fegyverét és ruházatát eldobva megindult, hogy beálljon a hívők közé és eközben ezt kiáltotta a menekülő felé:

- te örültél vagy, mit tettél? Én már láttam a fejed felett a koronát, amelyet ha kitartasz, megkaptál volna!

Rövid időn belül a katona a többi hívővel együtt holtan feküdt a tó jégén, azzal a bizonyossággal halva meg, hogy fent vár reá a korona."

Kedves testvéreim, azt kívánom, hogy mindannyian maradjunk hűségesek Urunkhoz, és akkor Ő ígéretét valóra váltja és a koronát megkapjuk. Tőle majd a mennyei honban!

DR. UDVARNOKI BÉLÁNÉ, szül. RUBY DANIEL 1906 - 1999

(Udvarnoki testvérnő 1993-ban írt egy rövid életrajzt (Never a dull moment - címmel), különösen a misszió munkájáról, hogy unokái és a következő generáció olvashassa. Mi is kaptunk ebből egy példányt. Visszaemlékezésem alapját ez az angol nyelvű füzet képezi. Molnár Balázs)

Udvarnoki Béláné, Ruby Dániel 1906. augusztus 25-én Oxford, North Carolinában született. Ruby a hetedik leány és a 13-ik gyermek volt a családban. Valaki megkérdezte egyszer az apjától, hogy hány gyermeke van és ő így felelt: *Van hét fiam és mindegyiknek van egy nővére.* Minden vasárnapi és hétköznapi összejövetelre az egész család, 16-an, együtt gyalogolt az imaházba. Hétköznapiokon az egész család együtt dolgozott a farmon, - a gyerekek iskola után, mert a tanulást mindnyájan igen fontosnak tartották.

A közösen eltöltött szombat esték kedves emlékei közül álljon itt egy. Mind a 14 gyermek és később még több unoka minden szombaton "fagylalt estére" gyűlt össze a szülők otthonában. Mindenki annyi fagylaltot evett, amennyit akart. Volt egy fekete fiú az otthon-

nukban, ő kezelte a fagylalt készítőket. Ő is kapott belőle, amennyit akart. Amint ette a fagylaltot, ezt mondta: *"Ha a jó Isten csinált valami jobbat, mint az ice cream, azt elvitte magával, mert itt a földön ennél jobb nincs."* Mindenki jót nevetett vele együtt.

Teltek az évek és Ruby beiratkozott egy Baptista Főiskolába és ott négy esztendeig tanult, hogy tanító legyen. Szerinte ezek voltak fiatalsága legboldogabb évei. Az ott kezdődött baráti kapcsolatok megmaradtak egész életében.

1935. februárjában, egy szombat este Ruby elment a Női Misszionárius Képző Iskolába, Louisville Kentuckyba, azokkal a nőkkel, akik külföldi misszió munkába vágytak. A szónok Dr. Everett Gill volt, a kiváló misszionárius, író, tanító és egyben a Déli Baptista Misszió Európai igazgatója. Dr. Gill nyugodt és komoly hangon beszélt az európai misszióról. Ruby érezte, hogy a szónokon keresztül az Úr Lelke szól hozzá. Megértette, hogy Európa nem az amerikai turisták játszótere. Ha az evangélium magva nem lesz ott mélyebben elplántálva és megerősödve, könnyen válhat háborús színtérre. Amikor arra került a sor, hogy beírja, hogy milyen missziós munkaterületet választ, Európát írta be. Még abban az esztendőben, 1935-ben kapott értesítést a Missziós Osztályról, hogy készüljön, mert Magyarországra küldik.

Novemberben érkezett meg Budapestre. Sötét, ködös reggel volt, amikor kilépett a vonatból. Meghallotta az első magyar szót: "újság." Egy fiú újságot árukt.

- A szó megmaradt emlékezetemben, mert világosan rajzolta le az én helyzetemet. Az ország, a nép, a nyelv, mind újság volt számomra.

Nemsokára mindezek jó újsággá lettek számára, mert kedves, mosolygós arcok és segítő kezek vették körül az ott lévő baptista testvérek személyében. Fel is sóhajtott:

- Uram, ha ilyen a külmisszió, akkor egy örömmel és boldogsággal telt élet vár rám."

És úgy is történt. Magyarország Amerikához mérve nem volt gazdag ország. Az emberekben azonban ott több boldogságot és megelégedést látott, mint Amerikában. Nem engedték, hogy az anyagi javak hiánya "szegénnyé tegye őket."

- A házak ott általában kisebbek, mint itt nyugaton, de a vendégszeretet egyforma a kunyhóban és a kastélyban. Ez nem azt jelenti, hogy nem voltak egyéni,

családi, sőt gyülekezeti problémák. De ezek mégsem vették el a bennük lévő boldogságot és a békesség utáni vágyukat, melyet mindenkivel, velem szemben is gyakoroltak.

A misszióföldre való megérkezése után négy hónappal Ruby kapott egy sürgőnyt Amerikából, hogy anyja váratlanul meghalt. Dr. Gillné, aki akkor Romániában volt, írt Rubynak egy kedves, vigasztaló levelet és megígérte neki, hogy ő lesz Ruby európai édesanyja. Ígéretét hűségesen be is töltötte.

Hét-nyolc hónapi feszült nyelvtanulás után tanítója azt ajánlotta, hogy Rubyt vigyék ki Budapestről egy olyan helyre, ahol senki sem beszél angolul. Ott csak a magyar nyelvet hallja és használhatja. Elvitték őt Hajdúböszörménybe, ahol a Kolozs lelkipásztor család vendége lett. Három szép leány volt a családban, akikkel jó barátok lettek. Ott a családban és a gyülekezetben jó alkalom volt a nehéz nyelv tanulására és gyakorlására. Addig nem is tudta, hogy a magyar nyelv egy igen régi, gazdag és kifejező nyelv. Ott tanulta meg többek között, hogy Magyarországon már addig is létezett egy jól megszervezett, életerős, előrehaladó baptista misszió munka. Volt Baptista Szövetség, Női Szövetség, Ifjúsági Kör. Volt egy jól szerkesztett hetilap és egy igen népszerű ifjúsági lap. Ki kezdte el és kik folytatták ezt a munkát? Az Úr Jézus Krisztus hűséges tanítványai és a Szentlélek. Ezért volt erős a missziómunka Magyarországon.

Megtanulta azt, hogy ő nem azért van ott, hogy valakit megtanítsa valami új, vagy nagy dologra, hanem azért, hogy dolgozzon, együttműködjön az ottlevőkkel az Úr szolgálatában.

A fő célja az volt, hogy megszervezen egy Misszió iskolát, leányoknak. Erre fordította minden idejét és erejét.

Sajnos nem lehetett ott, amikor az iskola megnyílt. Váratlanul áthelyezték Romániába, Bukarestbe, ahol valami miatt szükség volt rá. Két esztendő eltelté után jöhetett vissza Magyarországra.

Hogy mit jelentett ez az iskola a misszió munkában, azt csak az Úr tudja. Azt azonban mi is tudjuk, hogy fiatal prédikátorok azokat a lányokat keresték feleségül, akik a Leányiskolából graduáltak. Voltak a tanulók közül olyanok is, akik soha nem mentek férjhez, hanem életüket egészében az Úr munkájára szentelték. (Folytatjuk)

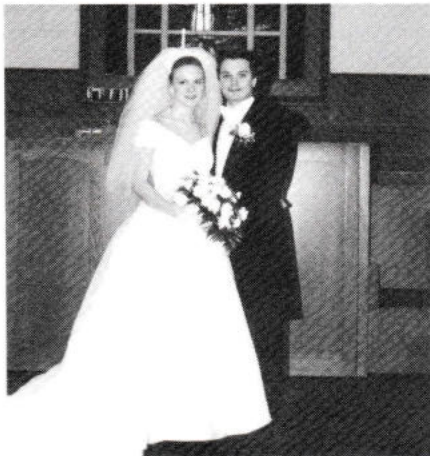
If God sends us on stony paths, He will provide us with strong shoes.

Alexander MacLaren

GYÜLEKEZETI HÍREK

CHICAGO

Híradásomat néhány régebbi eseménnyel kell kezdenem. Az idén gyülekezetünkben az első menyegző a *Szűcs Alex és Madar Felicia* menyegzője volt, március 27-én. A nagyszámú ünneplő sokaság, a vőlegénnyel és a

Alex Szűcs és Felicia Madar

menyasszonnyal az élen sok szép szolgálatot hallott, az igei útravalóban pedig a kölcsönös megbecsülés és a Krisztus-i szeretet fontosságáról hallottunk. A gyülekezet énekkarához társult mindenki, amikor azt énekeltük: "Áldjad meg Urunk Őket..."

GYERMEKBEMUTATÁS

Szász Szabrina Nicole bemutatása

Időben ugorjunk néhány hónapot június 27-ig. Ezen a vasárnapon egy kisbabát hoztak el szülei, hogy bemutassák az Úrnak: *Szász Sabrina Nicole-t, mint Szász Otto és Adél* első gyermeküket. Ezen az alkalmon *Zeffer Béla* Cleveland-i lelkipásztor testvér szolgált az igéből, miután *Lőrincz István* helybeli lelkipásztor testvérral közösen imádkoztak az újszülöttért, a szülőkért és a nagyszülőkért (Adél szülei - *Lőke Ferencz és Rózsika*, Nagyváradról -

szintén jelen voltak). Az Istentisztelet után a boldog szülők megvendégelték az egész gyülekezetet.

Még egy kedves vendéget köszönthetett a gyülekezet ekkor: *Király Tibort, szilágyballai* lelkipásztort, akit Zeffer testvérék hoztak Clevelandból. Király testvér szolgálatai nagy élményt jelentettek számunkra; a fűvésnégyeshez is jó erősítés kaptunk általa.

Időrendben a Cleveland-i konvenció és a 100 éves Jubileum következett, amelyen gyülekezetünk nagy többsége részt vett. Lehet, hogy akkor nem fogtuk fel ennek az eseménynek a történelmi jelentőségét, de nagy kegyelem emigrációban 100 éves Jubileumot ünnepelni. Ez nemcsak a clevelandiaknak, hanem az amerikai összes baptista magyarságnak a Jubileuma volt!

Itthon Chicagóban az áldások tovább folytatódtak: *ifj. Mészáros Kálmán és Dániel Zalán* lelkipásztor testvérek jöttek közénk. Mészáros testvér rövidebb időt töltött közöttünk, Dániel testvér hosszabb időt. Dániel testvéren keresztül különleges igei áldásokat nyertünk, mert a két vasárnapi és a hétköznapi bibliaórák is élményszámba sorolhatók, mivel nagyon gyakorlatias volt és mindenkit megmozgatott.

Nem mindig "rózsaszirmokon" vezet életünk útja, sokszor betegség, próba is ér bennünket, de az Úrnál van a megoldás, a gyógyulás. Ezt tapasztalta meg *Lőrincz István* lelkipásztor testvér is, amikor hirtelen szívmitűten esett át. Azóta testvérünk felerősödött, állapota napról-napra javult, amiért övele és családjával együtt mi is nagyon hálásak vagyunk. Hadd köszöntsük *Lőrincz* testvért a 146. Zsoltár 3-as versével: "Meggyógyítja a megtört szívűeket és bekötözi sebeiket."

Demeter András, Chicago

TORONTÓ

Amikor a falak leomlanak!

Magyarország speciálisan "egyedi" helyzetben van Európában. Trianon után megmaradt területe, teljes mértékben korábbi önmagával van körülvéve. Az elvándorlási hullám a Kárpát-medence teljes magyarságát érinti. Ebből eredően az Észak-Amerika-i gyülekezetek összetétele színes képet mutat.

A magyar baptisták torontói gyülekezetében -többek között- számos Erdélyből érkezett atyafi található, akik korábbi országuk nyelvének ismeretével érkeztek új hazájukba. Régi otthonukból hozott emlékeik tartalmaznak szép, vonzó élményeket, de ugyanakkor a nemzetiségi súrlódásokból fakadó, szomorú emlék-képek is fel-fel bukkannak.

Kétnyelvűségük lehetővé teszi, hogy időnként a helyi kis román gyülekezetet is meglátogassák. Egy ilyen látogatás alkalmával vetették fel a román atyafiak, a két gyülekezet közötti találkozás gondolatát, amit a magyar gyülekezet örömmel fogadott, majd közös megegyezéssel megszületett az első találkozás időpontja: szeptember 19. A román testvérek élvezhették a magyar gyülekezet vendégszeretét.

Nyarat idéző, gyönyörű vasárnap délután volt. A zsúfolásig megtelt imaházban a román gyülekezet szinte teljes tagsága megjelent. Mindkét gyülekezet testvérisége érezte, hogy "nem közönséges" örömnappal ajándékozott meg mennyei Atyánk. Mindkét nyelven egyszerre felcsendülő közös éneklés indította a szolgálatokat, majd a "házigazdák" részéről *Dan László* lelkipásztor testvér köszöntötte a vendégeket. Ezt követően a román testvérek szolgálatai következtek.

Ahogy teltek a percek, oldódott a kezdeti kis feszültség, emelkedett a hangulat. Kórus, illetve ifjúsági énekek hangzottak el, költemény, énekszólo, majd pedig egy prózai szolgálat következett, amelyben az iszlám világban élő keresztyén testvéreink üldöztetéseiről hallottunk rövid tájékoztatást. Ezután újra a jó hangulatot fokozó közös ének csendült fel, majd az igehirdetés következett a 133-as zsoltár alapján: "Ímé, mily jó és gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak..." A mindkét gyülekezetet látogató, nagyváradi származású *Suciu János* testvér tolmácsolta igeszolgálat a testvéri egység elengedhetetlen fontosságát és szépségét domborította ki.

A közös istentisztelet befejezése után a helyi gyülekezet női körének szervezésében teljesen oldott hangulatú szeretetvendégségre került sor. Valóban "gyönyörűséges" volt nézni, hogy amikor leomlanak a válaszfalak és a Krisztus-i szeretet tölti meg a szíveket, Isten áldása nem marad el. Kívánjuk, hogy adjon még az Úr számos ilyen áldott vasárnapot.

Bátka Sándor

A TÁBORZÁRÓRÓL

Jézus visszajön! Jer hát, készen várjuk Őt!

A 2000-dik év küszöbén, amikor is a világ tele van hamis szólamokkal, jó volt a tiszta forrásból meríteni a '99-es táborzáró konferenciánkon. Hálaság vagyunk Istennek, hogy imáinkat meghallgatta és áldásait tapasztalhattuk az egész hétvége alatt. Általános dolog az, hogy a záró konferenciánkon kevesebben vagyunk, mint a nyitó alkalmon. Azonban Isten áldása nem attól függ, hogy milyen létszámban vagyunk, hanem hogy mennyire vagyunk készen Istenre figyelni.

Az a nagyszerű lehetőségünk adatott meg, hogy Máté evangéliuma 24-25-dik részeit tanulmányozhattuk. Ezeknek az igéknek a megértéséhez Kulcsár Sándor testvér volt az eszköz Isten kezében. Mindannyiunk felé eljutott az evangélium tiszta üzenete.

Színesebbé tette alkalmunkat két film megtekintése is, amelyek az elragadtatást próbálták bemutatni számunkra. Az egész konferenciánk meghatározó pillanatai voltak, amikor az evangélium hívásának engedve néhányan nyilvánosan is kifejezték, hogy ezentúl Jézus Krisztussal kívánják élni az életüket. Imádságos szívvel gondolunk azokra is, akik a lágymelegségnek fordítottak hátat, megértve Isten üzenetét.

Különleges alkalom volt a közös Úrvacsora, melyet a két jelenlévő lelkipásztor: Kulcsár Sándor és Dan László testvérek szolgáltak ki.

Hiszem azt, hogy mindazok, akik jelen voltak, örömmel emlékeznek vissza közös énekünkre is: "Mi várjuk az Úr Jézust, mikor jön..."

Konferenciánkról a Zsidók 10:37 indított bennünket tovább:

"Mert még vajmi kevés idő és aki eljövendő, eljő, és nem késik!"

Imádságom az, hogy mindannyiunk számára érkezzen el a Jézus Krisztussal való boldog találkozás pillanata.

Dan László

Egy kilométeres Biblia

4500 romániai fiatal 28 perc alatt leírta az egész Bibliát. Hogyan? A fiatalok kívülről megtanultak egy-egy igeszakaszt, amit azután rámásoltak egy egy kilométer hosszú papírtekercsre a *Bukaresti Liberty Parkban*, szeptember 12-én. Az adventisták által szervezett programmal a fiatalok megmutatták, hogy a Biblia sokat jelent számukra. Aki veszi az időt és a fáradságot arra, hogy megtanulja a Szentírás egyes szakaszait, az meg van győződve arról, hogy az Isten ígéje mai, modern világunkban is élő és ható.

(ReligionToday.com)

DETROIT

GYERMEKBEMUTATÁS

Augusztus 22-én a délelőtti istentisztelet keretében került sor Kúti Rúbenék második gyermekének, *Jessica Nicole*-nak a bemutatására. A Kúti család - *Reuben, Judit*, az ugyancsak itt bemutatott *Timothy* és a legkisebb, *Jessica* - Floridában él. Szívesen látogatnak azonban "haza" - családi és gyülekezeti vonatkozásban is.

Herjeczki testvér a 128. Zsol-tárt alapján szólt a fiatalokhoz és a gyülekezethez. "Mind boldog az, aki féli az Urat! Aki az Ő útjában jár!" Gyermekünk is boldogok lesznek, ha mi, szülők boldogok vagyunk - mondta többek között. Boldogságunk alapja - az Ige szerint a "gyakorlati" Isten félelem, vagyis, ha az Ő utain járunk, sőt, ha Jézus Krisztus vezetésével tesszük ezt. *Féljétek az Urat, járjatok útjain, szeressétek egymást, neveljétek*

Kúti Jessica Nicole bemutatása

gyermeküket Isten félelmében, hogy majd ők is elfogadhassák személyesen is Jézus Krisztust! Urunk áldása kísérje a kisleány és az egész család életét!

BEMERÍTÉS

Pap Eunika hívó szülők gyermekeként a gyülekezetben nőtt föl. A családban és a közösségben hallott Ige formálgatta szívét, gondolatait. Néhány hónappal ezelőtt döntött az Úr Jézus mellett. Nem elégedett meg azzal, hogy csak a közelében legyen. Biztos akart lenni abban, hogy ha eljön az Úr Jézus, őt is készen, az Ővéi között találja. A bemerítkezésben is követni akarta az Úr Jézust, ahogy az "illik" is nekünk. A felvételi után a bemerítés időpontját szeptember 19-re tűztük ki. Az ünnepélyre meghívtuk a bemerítkező nagybátyját, *Zeffer Bélát*, a clevelandi *Bethánia Gyülekezet* lelkipásztorát, a gyülekezettel és a másik lelkipász-

torukkal, *Dr. Fazekas László* tv-el együtt.

Vendégeink - közel negyvenen - meg is érkeztek és délelőtt és délután is szolgáltak közöttünk. Isten ígését délelőtt *Zeffer Béla* tv. hirdette a Cselekedetek 19:1-7 alapján. A Szentlélek bennünk lakozásának szükségességét hangsúlyozta *Zeffer* testvér. Igazi hívő élet nem létezik a Szent-

Pap Eunika bemerítése

lélekkel való közösség nélkül. A szolgálatok után *Eunika*val együtt énekeltük: "Eldőlt a szívemben, hogy követem Jézust, nincs visszaút... Mögöttem a világot, előttem a keresztes... Ha nincs is társam, követem híven Őt, nincs vissza út..."

A bemerítést a helyi lelkipásztor végezte. A bemerítő medencében végül azért imádkozott, hogy hamarosan újra megmozdulhasson ott a víz.

A tisztelet után a nőtestvérek közös ebéden láttak vendégül mindenkit.

A délutáni alkalmat előre hoztuk 3 órára. Ekkor *dr. Fazekas László* lelkipásztor szolgált, aki a Nikodémussal való beszélgetés egy részletét olvasta fel, János 2:24-3:6-ig. Az újjászületés szükségességéről, Isten ígéjének hatalmas erejéről hallottunk. *Katasztrófa helyzetre vársz* - fordult kérdésével az igehirdető azokhoz, akik még nem döntöttek Jézus Krisztus mellett -, *vagy elfogadod Őt most?*

Délelőtt és délután is szolgált a clevelandi fiatalok és a detroitaiak kórusa, valamint az összevont énekkar, *Fűr Béla* vezetésével.

Az ünnepély alkalmat adott arra is, hogy egymást bátorítsuk, imádságainkról biztosítsuk. Urunk áldását, vezetését kérjük a clevelandi gyülekezet életére.

*Eunika*nak pedig azt kívánjuk, hogy legyen hűséges, biztonságtevő követője, tanítványa Jézus Krisztusnak. *Máté*

A TRIBUTE

Molnar Balazs was born in Tiszagyulahaza, Hungary on October 7, 1916. He was the third of four sons born to John and Julianna Molnar. They were of the Roman Catholic faith, but later among the first Baptist families in that town.

In 1926, during a time when many European peoples were emigrating to Canada, John Molnar chose to make the trip to try his fortune there. He eventually reached southern Saskatchewan where he was hired to work for a farmer near Kipling. By the following year, he was able to arrange for the rest of the family to make the trip. Julianna and their four sons crossed the Atlantic Ocean on the SS Montnairn, landing in Montreal, Canada on July 25, 1927. A few days later, the family was reunited in Saskatchewan. They settled on a farm near Langbank, about 20 miles east of Kipling.

That fall, "Balazs" and a cousin who had also just come from Hungary went to a one-room school about four miles from home. They WALKED!!! and they walked back home in the afternoon!!! In winter months, they rode in a homemade sleigh pulled by Molly, their favorite horse. English was the only language permitted in the school or outside on the playground. The newcomers were teased mercilessly because they could not understand what the other children were saying. "Balazs" recalls the wonderful teacher in that school. Even though she was responsible for teaching all grades, she took time to work one-on-one with him, helping him to master the new language and the new sounds, especially the "th" words. (In later years, he would say that God worked through her to help equip him for bilingual ministry.)

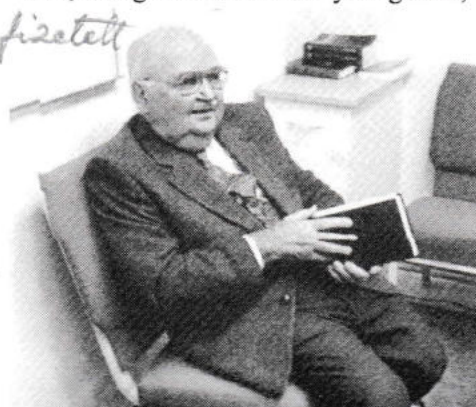
It was hard for people in that area to pronounce his name so they began to call him "Bill". As he became more fluent in English, he was able to be an interpreter. Farmers and businessmen took Bill with them to translate in connection with the sale of property.

There were other Hungarian Baptist families in the Kipling-Kennedy area, and they had established a Hungarian Baptist church (now Calvary Baptist Church). The Molnar family joined that congregation and, for some time, traveled the twenty miles by horse-drawn wagon to attend Sunday services.

During his early teen years, Bill began to have difficulty walking. Finally,

a doctor at the sanatorium in Fort Qu'Appelle, Saskatchewan diagnosed tuberculosis in his left hip. Bill remained in the sanatorium for twenty-five months, with his hip in a cast, causing the joint to fuse. Teachers were available there so he could continue with his education.

He was able to return home in 1932, and help his father with work on the farm. During those mid-teen years, he made a profession of his faith in Christ, and, along with two other young men,

Fred Baker and Andrew Daku, was baptized by the Reverend William Tatter. It was an outdoor service at a nearby lake.

By his twentieth birthday, Bill was already planning to acquire land and farm on his own. It was not to be. He was beginning to sense that God had other plans for his life.

About that same time, the Reverend George Balla came from Toronto, Ontario and preached at their church. One day, he visited the Molnar farm and went out to the field where Bill was working. He persuaded him to consider seriously God's call to ministry.

So it came to pass that, in the early fall of 1938, Bill left home with a wicker basket containing all his belongings and one hundred dollars — all the money the family could provide. He purchased a train ticket and was on his way to Toronto. Rev. Balla met him in Toronto and introduced him to Mr. and Mrs. Henry Werle. Their home became his "home away from home" while he lived in Toronto.

Bill enrolled at Toronto Bible College. In addition to his classes, he did janitorial work at the college four hours each day. He was paid 25 cents an hour. Later, he continued his studies at McMaster Divinity School in Hamilton. Early in that time, another name was assigned to him. He had handed in a paper with his name at the top: "Bill Molnar".

The professor returned it to him and said, "Mr. Molnar, for academic purposes, you should use 'William'." (At a later date, that new name became a problem because, legally on paper, "William" did not exist.) During his college years, "William" was active in several areas in Ontario: in the Hungarian Baptist churches in Toronto and Welland, and as a student pastor in New Canadian Baptist Missions in Hamilton and Brantford.

McMaster Divinity School granted "William" Molnar his diploma, class of 1944, in May of that year. He accepted the call to become the pastor of The First Hungarian Baptist Church in Toronto. In June, he married Joyce Field at the Brantford Mission where they first met. On November 24, 1944, he was ordained as a Baptist minister in the Hungarian Baptist Church in Toronto.

In January 1949, the family moved to the United States and "Pastor Bill" began eighteen years of ministry at the Hungarian Baptist Church (now Silliman Memorial) in Bridgeport, Connecticut. Other years were spent in West Haven, CT as pastor of First Baptist Church, in Palm Bay, FL as Administrator of Bethesda Baptist Retirement Home, and in New York City as pastor of the Hungarian Baptist Church. He retired from there in October of 1979.

During all those years in Ministry, he also participated in the work of the Hungarian Baptist Convention, serving on various committees, and as General Secretary as well as several terms as President. He has stood behind the pulpit and preached in almost every church within the Convention.

Retirement brought many changes. The first years were spent in Connecticut with opportunities to serve as an interim pastor. Then, in 1984, Bill and Joyce moved to Raleigh, North Carolina where they became members of Trinity Baptist Church. One more move, in 1994, brought them to Cary, a suburb of Raleigh. They continued to attend Trinity each Sunday morning.

About one mile from their new home, they passed some land and saw a sign which read "The Future Site of Westwood Baptist Church." On a beautiful Sunday afternoon in February of 1996, they attended the ground-breaking service. They watched the construction, brick upon brick. By November, one wing of the building was ready for occupancy. Bill and Joyce attended the dedication service on November 24, 1996. They realized driving the distance to

Trinity was getting more difficult and, finally in January of 1997, transferred their church membership to Westwood where they could participate in evening activities in addition to daytime ones.

The education wing of the building was still just a big open space. Much of the work to complete it was done by volunteer labor. Many times, Bill was part of the work crew painting walls, staining doors, and washing windows. By the fall of 1997, the Sunday School classrooms were ready. The task of furnishing and equipping the facility is on-going.

Westwood is a church with a mission in both the community and abroad. Bill and Joyce are happy to be a part of a loving, caring church family.

"Balazs" — "Bill" — "William" — and Joyce are justly proud that their sons, together with their families, are active in churches where they live. Each of the boys is a Music Director — Leslie in Naugatuck, CT, David in Downers Grove, IL, and Larry in Raleigh. They are not ordained ministers but each has, on occasion, stood in the pulpit to preach and/or do the children's sermon.

This article was written by Joyce Molnar as a tribute to the man who has been her loving husband for fifty-five years. Together, they are grateful to God for His marvelous grace and goodness throughout these many years.

Celebrate the Shepherd

A pastor explains why our clergy leaders need our appreciation and encouragement.

EVERY SUNDAY AFTERNOON THIS FALL A SCENE WILL BE repeated. A football team will play to a packed stadium. Everyone will watch a quarterback throw the ball to a receiver, who will score a touchdown, and the people will jump to their feet to celebrate.

AND EVERY SUNDAY MORNING in America a gifted pastor stands in a pulpit and preaches his heart out. Then he waits for a word of encouragement, a sign that he matters to those in the pews. Often, it never comes. With an ache in his heart he goes home, wondering why no one came to celebrate.

So why celebrate the shepherd?

Because pastors need physical support. I'm reminded of a shepherd named Moses, who stood atop a hill with the staff of God in his hands. We read in Exodus 17:10-13 that Moses' hands grew tired and became so heavy he couldn't hold

them up without the help of two men named Aaron and Hur, who held his hands steady until sunset. He needed the physical support of others to win the battle.

Why celebrate the shepherd?

Because pastors need spiritual support. I read of another Shepherd, praying in a garden, whose burden was so heavy that an angel from heaven appeared to Him, strengthening Him whose sweat was like drops of blood falling to the ground. I hear Him say to His friends, in Luke 22:46, "Why are you sleeping? . . . Get up and pray so that you will not fall into temptation." He needed the spiritual support of his brethren, so He exhorted them to watch and pray.

Why celebrate the shepherd?

Because pastors need family support. I remember a shepherd who was called away from home and family at all hours of the day and night. He would faithfully go when called to minister to a person in a hospital bed, to a home in the midst of a family crisis. He visited those who were in chains. He fed the hungry. He helped the homeless. He practiced what he preached about the love and grace of Jesus by being a doer of the Word.

That shepherd seldom got the chance to go fishing, play ball or attend school events with his children. He would apologize to his family for all the unseen hours that pastoral ministry required. His family was supported by loving church members who recognized the importance of what one man can do when his family is nurtured and cared for.

That family was my family, and that shepherd was my father. He was and is my hero. And that's why I raise my hands to celebrate the Shepherd, the Lord Jesus Christ and His gifts, His heart, mind and Spirit in you, our pastors.

Layton Howerton, in Focus on the Family, September, 1999

Rose (Szabo) Vegso (1901-1998)

Dear Friends, my mother Rose Vegso enjoyed the Gospel Messenger for many years and attended many Hungarian Baptist Conventions through past years - with Mr. & Mrs. Frank Ver.

She passed away last December 29 and was buried one day before her 98th birthday - in Dayton, Ohio. She lived a good and full life. My father preceded her in 1986. Lillian Doughty

AZ IMAKAMRA ÁLDÁSA Dániel 6:10

A magány és a csend fontosságáról ezt írta három jeles gondolkodó: "A magány Istennek előcsarnoka, még egy lépés, és ott lehetsz közvetlenül a színe előtt." (Walter). "Senki sem hozhat létre semmi jelentősebb dolgot, ha el nem szigeteli magát." (Goethe). Gordon tábornok, angol hadvezér, - XIX. sz. - írja nővérének: "Jót tesz az embernek elcsendesedni ... Lehetetlen Istennnek szavát meghallani folytonos látogatások forgatagában ... Kérdés, hogy fárasztó kötelességeink és szóharcaink mellől, mennyi időt vonunk el a magányosság meggazdagító ápolására?"

A csend, lelkünk műhelye. Itt mennek eredőbe hitéletünk fájának a hajszálygyökerei ... A csendességben ismerjük fel gondviselő Atyánknak mély, leereszkedő lényét az emberi lélekhez is. Isten, a csendességben látogat meg bennünket. A csendesség imakamrájában világosan meglátjuk, miben áll a mi magasztos feladatunk.

"Úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jócselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat." (Máté 5:16). Akik nem engedik magukat a Szentlélek által az imakamrába vezetni, lelki betegséget kapnak. Azért legyünk mi a belső szobák hívó emberei; így leszünk a szobán kívül is igazán azok.

A keresztyén gyülekezetek újjászületésének forrása is az imakamra. Itt tartjuk lelki életünket frissességben. Több megmentett emberi lélek tulajdonképpen születő helye ez. Néhány hűség, kitaró imádkozó csendes könnyei többet jelentenek, mint a sok hangos szó...

A titkos kamrából ered az igazi biblia ismeret is. Ha valaki az Igét érteni akarja, akkor előbb komoly ima által kell abba behatolnia! Egy tapasztalt hívó így nyilatkozott: "Akinél nincsen imakamrája, el fog bukni, ha még olyan tehetséges is, mint Salamon, vagy olyan bátor is, mint Dávid és olyan tüzes is, mint Péter..."

Imádkozni annyit jelent: ásni, behatolni a mélységekbe, harcolni és győzni! Ezt tette Jézus a Gecsemánében és végül is ki tudta mondani: "Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint Te." (Mt 26:39/b) Mi mindig azzal a tudattal és hittel menjünk az imakamránkba, hogy ott üdvözítőnk vár reánk! Lehetnek olyan perceink, amikor minden más tevékenységünkél fontosabb az imakamránkban való kitartás... A sátán nagyon megtámadja azt, aki az imakamrában időzik, de legyőzni nem tudja.

"Uram, adj nekünk oly szívet, mely készen áll / Melynek imádatod kívánt dolog. / Miként rakott oltár tűzre vár. / Elég egy szikra - lángra gyúl s lobog."

Lázi Sándor

HÁROM FIGYELMEZTETÉS

János 8:21

Jézus Krisztus kijelentésének hármaskörű üzenete van. Nemcsak azok számára, akik mintegy kétezer évvel ezelőtt hallották szavát, hanem mindig minden idők embere számára figyelmeztetés.

1. *Vannak egyszeri, soha meg nem ismétlődő kegyelmi pillanatok, amelyeket Isten készített számunkra, és ez alkalmak soha többé vissza nem térnek.* Több helyen olvashatjuk az evangéliumokban: "És Jézus tovább méne!" Azaz eltávozott valahonnan, ahová többé nem tért vissza. Találunk olyan eseményeket, amikor valaki megragadta az egyetlen kínálkozó pillanatot, mint pl. Bartimeus a jerikói úton. Addig kiáltozott, amíg Jézus meg nem hallotta őt, és meg nem gyógyította szemét. Zákheus még a fára is kész volt felmászni, csak láthassa Jézust. Egy beteg asszony titokban érintette az Úr ruháját, csak hogy gyógyulást kapjon. Az egyik látor a keresztfán, ha élete utolsó órájában is, de elfogadta a kegyelmi lehetőséget.

Ezek a személyek megragadták azt az alkalmas pillanatot, amikor meggyógyulhattak, üdvösséget kaptak. És minden bizonnyal számukra soha többé vissza nem tértek ezek a lehetőségek.

Valószínű, életünk elmulasztott nagy alkalmai miatt sokat keseregünk mi magunk is, és talán nem is az fájt nekünk, amik megtörténtek velünk, hanem ami megtörténhetett volna, ha életünk egy döntő pillanatában lépni, cselekedni vagy szólni tudtunk volna. Tegyen bölcsé bennünket az Úr, hogy megragadjuk mindig a kellemes időt, ne vádoljanak az elmulasztott lehetőségek.

2. *Az Úr második figyelmeztetése életünk véges voltára céloz.* Földi életünk rövid, hamar elmúlik, mint a mező virága. De e rövid földi életünkben kell jól vagy rosszul dönteni. Az Úr tanítása szerint a földi életünk döntései alapján dől el, hogy örök életünket hol fogjuk élni: Istenhez közel, vagy Istenlétől távol. Igaz, hogy beteges dolog, ha valaki szüntelen a halálra gondol, szinte megbéníthatja az egész életét. De könnyelmű az, aki nem számol azzal, hogy holnap is meghalhat. Hiszen *"elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet."* (Zsid 9:27) Általános emberi sors ez, mert porból vétettünk, és ismét porrá leszünk. Fizikailag mindenki meghal, a leghűségesebb tanítványnak sincs életbiztosítása e földön. De Jézus tanítása szerint életünkben nem a halálé az utolsó szó. Akik benne hisznek, átmentek a halálból az életbe. *Hiszed-e ezt?* Jézus fölteszi Mártának is, és nekünk is a kérdést. Ki tudjuk-e mondani: "én hiszem!" Ő volt a zsenge a feltámadottak közül, azután a Krisztuséi lesznek a többiek. Ezért örömmel vallhatjuk: *"Elneyletett a halál diadalra."* (1Kor 15.)

3. *Az elmulasztott és rossz döntéseink miatt ne okoljuk Istent.* Ha a beteg nem hajlandó bevenni az orvosságot, amit orvosa előírt, súlyosbodó betegségéért ne az orvost, hanem önmagát vádolja. A farizeusok nem értették Jézust, és milyen hamar kimondják az ítéletet, követ akartak rá dobni. Tulajdonképpen csak akkor értjük meg mi is Jézust, ha ismerjük a bűn egyik eredeti jelentését. Ez pedig annyit jelent, hogy céltévesztett. Olyan, amikor az utas eltévesztette az utat. Nincs annál tragikusabb élet, mint amikor céltévesztetten él valaki és hal meg. Hány idős

ember, de a fiatalok között még többen nem látják életük értelmét és célját. Ez a bűn munkája! Mert nem az az életünk rendeltetése, hogy céltévesztetten csavarogjunk, hanem, hogy biztos cél felé vándoroljunk. Ezen az úton pedig olyan valaki az útmutató, aki velünk van, velünk vándorol, és naponként reá hallgathatunk. *"Együtt tesszük meg utunk: az Úr és én!"*

Isten előnkbe adta az élet és a halál útját. *Legyen a döntésünk, a választásunk az élet útja, amely Krisztus által hozzá vezet a mennyei dicsőségbe.*

Dr. Viczián János

Jézus ezt is mondta az utolsó vacsorán:

1	2	3	4	5	6	7	C	8	9	10	11	
12								13				
14							15					
16						17					18	
		19			20					21		
22	23			24					25			
	26		27					28				
29 E		30					31					N
32	33		34			35					36	
37		38				39				40		
41					42					43		
44			45	46					47			
		S						S				K

VÍZSZINTES: 1. Az idézet első része. 12. Fjúnév. 13. Izraelita. 14. Elmélet. 15. Földünk bolygója. 16. Négylábú élőlény. 17. Ószövetségi kis város 12 mérföldre Betheltől ÉK-re. 18. Kicsinyítő képző. 19. EEEE! 20. Mesebeli törpe alak. 21. Óv. 22. Tüzet szüntet. 24. Levegőt mozdított. 25. Idegen előtag: Lég. 26. Kit támasztott fel az Úr Jézus? 28. Igavonó állatok. 30. Autógumi fontos része. 31. Vizzel ellát. 32. ABC-ben egymást követő betűk. 34. Menyegzői társaság. 36. Szolmizációs hang. 37. Kis ország Ázsiában Ék.f. 39. Emésztő nedvetek. 41. Posta angolul. 42. Sivatagi hajó. 43. Művészet nemzetközi nyelven. 44. Pénzbeli érték. 45. Helyiség. 47. Felém.

FÜGGŐLEGES: 1. Lenyűgöző. 2. Kisprófeta. 3. Munkás. 4. Állatcsemege. 5. Ingatlan befektetési szöv. Angol rövid. 6. Menyasszony. 7. Református lelkész megnevezése rövid. 8. Egyedül éneklendő. 9. Európai főváros. 10. Fedő - Angolul. 11. Jutatt. 15. Szór. 17. Tejtermék. 18. Kolduló. 20. Megye Erdélyben - Románul. 21. Ütleget. 23. Elek! 24. Mezei madár. 25. Kerti szerszám névelővel. 27. Hangszeren játszol. 28. Fél évtizede. 29. Az idézet második része. 31. Két szó: izomkötő szál és romlott. 33. Szív Angolul. 35. Kabátjának része. 36. Vissza: hiba, tévedés Angolul. 38. Személyünk. 40. Fog (Ige). 42. Virrasztó. 46. Kezdődik a zene. 47. Két egymást követő magyar betű.

Megfejtés: Vízszintes 1- és függőleges 29-ben. Készítette: Kiss Gedeon

Kovács Géza:

A megtartó kegyelem (3)

Néhány igeszakasz magyarázata

A megtartó kegyelemre vonatkozó igei kijelentések hosszú sora mellett van néhány igehely, amelyekben az eleséstől, hűtlenségtől óv a Szentírás és olyan figyelmeztetéseket mond, melyek úgy értelmezhetők, hogy:

- az újjászületett ember is véglegesen eleshet és emiatt Isten kizárja a már megnyert üdvösségből.

- aki szándékosan és tudatosan vétkezik a megtérése után, többé nem térhet vissza, a kegyelemből végleg kiesett.

Az említett igehelyek: Zsid 6:1-8; 10:26-29; 2Péter 2:20-22; 1János 5:16-18.

Vegyük sorra ezeket az igeszakaszokat:

(1) Zsidók 6:1-8

Az igeszakasz fő mondanivalója: Törekedjünk a tökéletességre, legyünk már tanítókka és ne rekedjünk meg a megtérésnél, ahonnan még könnyen el lehet sodródni.

Kérdések:

- Mire vonatkozik a lehetetlen? Az elesésre, vagy (csak) az ismételt megtérésre? (Nem azért kell-e törekedni a tökéletességre, hogy így már lehetetlenné legyen a bukácsolás és az elesés?)

- A Zsidók 4:15-16 az elesésben vergődőket a kegyelem trónusához hívja. Azt mondja: *"Nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinkben, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk."*

A Zsid 10:12-18 pedig határozottan állítja, hogy *"Jézus egyetlen áldozatával örökre tökéletessé tette a megszentelteteket."* Ugyanaz az író, egy levélben ennyire ellentétes látást képviselne?

- Vajon nem az eleséstől való intő figyelmeztetésről van itt szó? Isten döntéseiben szuverén. Ő valóban kizárhatja az üdvösségből a tudatosan, konokul szembe fordulókat, de jó tudni, hogy az Ő akarata a megtartás. Mint ahogyan a levél írója is folytatja: Zsid. 6:9-12: *"Felőletek azonban szeretteim jobbat gondolunk, ami üdvösséggel jár, még ha így beszélünk is. Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkeznek a ti cselekedeteitekről..."*

- Miért kéri Jézus a mennyből küldött leveleiben a megtértek gyülekezetébe beépült, de bűnökbe illetve közömbösségbe esett hívőktől, hogy térjenek meg, ha az elesetteknek nem lehet megtérniük? (Jel 2:5, 16, 3:3, 19)

(2.) Zsidók 10:26-29

A levél írója a zsidóknak bizonyítja be ebben a fejezetben, hogy a papok által bemutatott állatáldozatok nem törlik el a bűnt (4), de Jézus egyetlen áldozatával

teljes bűnbocsánatot szerzett (12-14). Ha tehát megismertük Istennek Jézus áldozatában szerzett bocsánatát számunkra, ha vétkezünk, nincs többé bűnökért való (állat)-áldozat! Miről van itt szó?

Tudnunk kell, hogy ez a levél a Mózes törvényét ismerő, Krisztus-hívő zsidóknak íródott. A mózesi törvény különbséget tett a nem szándékos és a szándékosan elkövetett vétek között. *"A nem szándékosan vétkező mutasson be egy esztendő nőstény kecskét vétekáldozatul."* *"Ha (a pap) elvégezte érte az engesztelést, bocsánatot nyer"* (4Móz 15:30) - írja Mózes könyve. Mit mond erről az Újszövetség? Pl. Jézus: *"Ha vétkezik atyádfia, menj el hozzá, intsd meg négy szemközt. Ha hallgat rád, megnyerted."* (Mt 18:15). Péter kérdése: *"Uram, hányszor vétkezhet ellenem az én atyámfia úgy, hogy én megbocsássak neki?"* Jézus válasza: *"Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is."* (Mt. 18:21-22). Jézus tehát nagyon határozottan azt tanítja, hogy a vétkezőnek, ha bűnét megbánja, *"hetvenszer hétszer"* is meg kell bocsátani. Arra pedig intéssel kell rávezetni, hogy bánja meg a bűnét. Nem szól arról, hogy "szándékos", vagy "nem szándékos" vétekről van-e szó. Elképzelhető, hogy a házasságtörő aszszony nem tudta, hogy tettével törvényt sért? Jézus mégis ezt mondja: *"Én sem ítélek el téged, menj el és mostantól fogva többé ne vétkezzél!"* (Ján 8:1-11)

Vajon Péter nem tudta, hogy vétkezik Jézus ellen, amikor háromszor egymás után esküdözve megtagadta Őt? Nyilván tudta, még ha a pillanatnyi kritikus helyzet megzavarta is gondolkodását. Nem tudunk arról, hogy kecskét vitt volna áldozni - a törvény szerint - hogy bocsánatot nyerjen. De bűnét őszintén megbánta és teljes bocsánatot nyert. (Mt 26:69-75, Ján 21:15-17)

Ki tehát az, aki az ószövetségi büntetésnél is *"súlyosabb büntetésre lesz méltó,"* mert *"Isten Fiát lábbal tapodja, a szövetség vért, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja és a kegyelem Lelkét megcsúfolja?"* (Zsid. 10:29) Nyilván az, aki hitetlenül olyan kevésbé értékeli Jézus Krisztus személyét és váltságát, hogy szerinte rajta már nem tud segíteni. Elhiszi a nagy Hitetlőnek, amikor álnokul azt súgja: *"a te bűnöd olyan nagy, hogy már nincs rá bocsánat, Jézus vére sem elég az eltörlésére."* Vagy a kegyelem Lelkét megcsúfolja azzal, hogy nem enged Neki, amikor bűnbánatra és bűnvallásra serkenti, hogy ismét bocsánatban részesüljön. Az Ige így tanít: *"Ha azt mondjuk, hogy nincs bűnünk, önmagunkat csaljuk meg. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő: megbocsátja bűneinket és megtisztít minket minden hamisságtól!"* (1Ján 1:8-9)

Ha tehát egy újjászületett hívő ember megbotlik, vétkezik és lelkiileg elesett

állapotba jut, egész biztos, hogy nem tud megnyugodni ebben az állapotban, mert a benne lakozó Szentlélek bűnbánatra serkenti. Engedjünk ilyenkor a kegyelem Lelkének, tudván, hogy számunkra nincs többé bűnért való (állat) áldozat, de van Jézus Krisztus goltjai keresztye alatt bűnbocsánat. Aki pedig Krisztus halála által bűnbocsánatot nyert és feltámadása által új, felülről való élet részese lett, a benne munkálkodó Szentlélek által arra törekszik, hogy minél kevesebb botlás és vétek legyen az életében.

(3.) 2Péter 2:20-22.

Péter ebben a fejezetben egy akkori nagyon aktuális intést ír a levél címzettjeinek. Vegyék észre azokat, akik beépültek ugyan a hívők közé és *"együtt lakmároznak"* velük (13), de telhetetlenek bűnben, átok gyermekei (14), hamis próféták és tanítók (!) *"vístelen források, akiknek a sötétség homálya van fenntartva"* (17), akik *"megismerték az igazságot, de elfordultak"* és *"utolsó állapotuk rosszabb az elsőnél."* Péter a bukott angyalokhoz, a Noé-korabeli hitetlen emberekhez, Sodoma és Gomora elpusztult lakóihoz hasonlítja őket. A leírásból nyilvánvaló, hogy nem újjászületett, a bűntől megszabadított emberekről van szó, hanem olyanokról, akik - mint Simon mágus Samáriában (Csel 8:18-23) - bizonyos krisztus-ismerethez jutva lelkesen csatlakoztak a gyülekezetekhez, sőt esetleg hangadó szolgálattevők lettek. Bizonyos mértékig el is fordultak a világtól, addigi életüktől, de mégis maradtak az átok gyermekei és a romlás forrásai a gyülekezetben. Farkasok juhok ruhájában, akik Jézus nevében esetleg még csodákat is produkálnak, de Őt soha igazán nem ismerték, életük Urává nem tették. (Máté 7:15-23)

(4.) 1János 5:15-18.

Vajon mi a *halálos bűn*? Akik ezt elkövették, azokért már imádkozni is fölösleges, írja az apostol. Itt azonban nincs arról szó, hogy ezt a bűnt kik követhetik el, - hívők vagy hitetlenek is? Tanulságos azonban, hogy éppen arról ír az apostol, hogy aki Jézus Krisztust befogadta életébe, az teljes bizonyossággal tudhatja, hogy övé az örök élet. (1Ján 5:12-13)

Az is nyilvánvaló, hogy az 5:18. versben az, hogy *"aki Istentől született, nem vétkezik,"* nem perfekcionizmust jelent, hanem inkább azt, hogy halálos bűnt - tehát meg nem bocsátható bűnt - nem követ el. Hiszen ugyanebben a levélben azt írja János apostol, hogy *"Ha azt mondjuk magunkról, hogy nincsen bűn mibennünk, magunkat csaljuk meg és az igazság nincsen mibennünk."* (1:8). Aztán hozzáteszi János: *"Én fiacskáim ezeket azért írom, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus. És Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért."* (1János 2:1-2).

H
JANKA BIRO
1176 VER CIRCLE N. E.
PALM BAY, FL 32905

(USPS 716-300)

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

12. oldal

1999. október

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195

Vasárnapi Iskola

1999 november 7

JÓZSUÉ MÓZES ÖRÖKÉBE LÉP

5Mózes 31:1-8; 34:5-9

Micsoda prédikáció! Már 4. hete tanulmányozzuk. Vagy inkább prédikáció sorozat, amit Mózes a Jordán folyóhoz érkezett, az ígéret földjét újra megközelített, oda bemenni szándékozó népnek tart. Áttekinti az elmúlt 40 esztendőt. De a történelmi visszatekintés és azokhoz kapcsolódva elmondott, megismételt isteni utasítások Mózes ajkán prédikációkká váltak. Az egész könyv, Mózes 5. könyve ilyen.

Mózes búcsúzik (31:1-8)

Nagyon nehéz lehetett abbahagyni a munkát a cél előtt egy karnyújtással. Mózes nem is rejtette el, hogy fáj neki, hogy Isten nem engedi bemenni a megígért földre. De sikerült rendeznie önmagával ezt is. A most olvasott szakaszban már nyomát sem találjuk a reklamációnak. A megöregedett Mózes utasításokat ad előbb a népnek (3-6), majd utódjának, Józsuénak (7-8).

Az utasítás tulajdonképpen ezúttal majdnem csupán csak bátorítás. Szükségük van erre, jól tudja Mózes, aki ismeri népét is, Józsuét is. Legyen bátor és erős a

nép is, Józsué is! És lehet is bátor, mert maga az Úr megy majd előttük! Hiszen eddig sem Mózes volt az első, hanem az ÚR és ezután sem Józsué lesz az első, hanem továbbra is az ÚR. Nincsenek ok a félelemre, a rettegésre ott, ahol az ÚR az első és még rá figyelő vezetők is segítenek.

Új vezető a nép élén (34:5-9)

Mózeset eltemette az ÚR. De nem marad mögötte űr, mert ott látjuk Józsuét, aki ugyancsak jó eszköze lesz az Úrnak, vezetője a népnek, hiszen "Mózes tette vala őreá kezéit; és hallgatának reá Izráel fiai" (9). Ahol az ÚR az első, ott nem versengenek az elsőségért, de az ÚR által kiválasztott vezetőket jó szívvel elfogadják.

Aranymondás: 5Móz 31:8

November 14

IZRÁEL ÁTGYALOGOL A JORDÁNON

Józsué 3:7-17

Isten üzen (7-13)

Józsué - ugyanúgy, mint Mózes - Isten utasításaira figyelve cselekszik. Mindenekelőtt az ÚR beszél, s csak azután Józsué. "Hogy megtudják, hogy amiképpen vele voltam Mózes-sel, teveled is veled leszek." Istennek erre is van gondolja. Nem elég, hogy a vezető tudja, hogy Isten választotta el, bizta meg, népének is tudnia kell ugyanezt. Talán azért rendelte el éppen most, az átkelés előtt az őrségváltást, hogy népe megértse a folytonosságot? Hogy ugyanaz az ÚR, ha az eszköz más is. S

ugyanaz az Úr ugyanúgy használja, értékeli új szolgálóját, s ugyanolyan tiszteletet, engedelmességet vár el népétől új szolgálója iránt.

Isten meg is cselekszi (14-17)

Ahogy Józsué előre megmondta, minden pontosan úgy történt. Persze, ehhez az is kellett, hogy a nép engedelmesen megtegye, amire Isten Józsuén keresztül utasította. Csak az engedelmes ember láthatja meg Isten csodáit! Meglátták!

(Nem volt könnyebb nekiindulni a megáradt Jordánnak, mint nekünk engedelmesen követni az Ige tanácsait mai élethelyzeteinkben. Minket még a Fil 4:13 is bátoríthat.)

Aranymondás: Józsué 1:9

November 21

ISTEN ELPUSZTÍTJA JERIKÓT

Józsué 6:1-5, 15-20

Ritkán adjuk ezt a címet ennek a történetnek. Pedig erről van szó. Nem a honfoglaló nép, nem Józsué, hanem Isten az, aki először is elhatározta Jerikó elpusztítását; kihirdette már előre, hogy kezükbe adja a várost (2), azután meghatározta, hogyan járjon el a város bevételeére készülő nép (3-5). A különleges tervnek engedelmeskedő zsidók előtt a 13. forduló után leomlott a bevehetetlennek vélt kőfal. Isten tervei megvalósulnak. Nincs olyan védő-várfal, amely mögött biztonságban érezhetné magát a bűnös. Zsoldját elveszi. Hacsak nem menekül az Isten készítette kegyelmi ösvényen a Golgotához.

Aranymondás: Józsué 6:16

November 28

AZ ÚRNAK SZOLGÁLUNK!

Józsué 24:1-2, 14-25

A legszebb igék közé tartozik ez a mai. A megöregedett, szolgálatát letenni készülő Józsué egyszerű vezetői erényekről tanúskodva népét személyes döntés meghozatalára segíti. Jobbat, többet nem tehetett a rábizottakért.

Aranymondás: Józsué 24:24 (HG)

"Jesus Christ
Forever. Yes!"

BAPTIST WORLD CONGRESS

January 5-9, 2000 • Melbourne, Australia

Please write to: Baptist World Alliance, 6733 Curran Street,
McLean, VA 22101-6005, USA. Telephone: +1-703-790-8980

Fax: +1-703-893-5160 • Email: Congress@bwanet.org

Website: www.bwanet.org

